

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele: **MUDr. D. N.**, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 11. 2019, č. j. 20 Co 209/2019 - 176,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel doručil dne 22. 1. 2020 Nejvyššímu správnímu soudu (dále také „NSS“) podání označené jako kasační stížnost, ve kterém brojí proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Brně. Tímto usnesením bylo potvrzeno usnesení Městského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2019, č. j. 103 EXE 3693/2014 - 157, jímž byl zamítnut navrhovatelův návrh na zastavení exekuce.

[2] NSS nejprve posuzoval svou pravomoc o věci rozhodovat. Podle § 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, o kompetenčních žalobách, a dále ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí nebo o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem. NSS je vrcholným soudním orgánem ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví (§ 12 s. ř. s.).

[3] Navrhovatel se dožaduje přezkumu rozhodnutí krajského soudu vydaného v občanskoprávním řízení, pro jehož vedení jsou pravomocné soudy v občanském soudním

řízení [viz § 7, § 9 a § 251 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“)]. NSS ani specializované senáty krajských soudů nejsou věcně ani funkčně příslušné k posuzování opravných prostředků směřujících proti rozhodnutí vydaným v občanském soudním řízení, či proti postupu soudů v tomto řízení. NSS proto není věcně ani funkčně příslušný k vyřízení podání navrhovatele.

[4] NSS zvážil také možnost použít speciální ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s., podle něž domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, soud podání odmítne a v usnesení o odmítnutí návrhu navrhovatele poučí o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu. V usnesení ze dne 8. 9. 2011, č. j. Na 206/2011 - 5, NSS konstatoval, že se toto ustanovení vztahuje pouze na podání, kterými se *„zahajuje řízení před soudem I. stupně v některé z forem řízení podle občanského soudního řádu, nikoli však na opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků upravených v občanském soudním řádu.“* Pro tento závěr svědčí nejen znění § 46 odst. 2 s. ř. s., ale i navazující ustanovení v občanském soudním řádu, a to § 82 odst. 3 o. s. ř., jež zachování účinků podání žaloby do „nesprávné“ větve soudnictví předpokládá v případě, že po odmítnutí podání bude žaloba (návrh na zahájení řízení) podána ve lhůtě jednoho měsíce. Pokud by zákonodárce chtěl, aby účinky podání „nesprávné“ větvi soudnictví platily i pro opravné prostředky a aby se i na ně použil mechanismus upravený pro řízení podle s. ř. s., užil by jiného, obecnějšího pojmu, a nikoli pojmu žaloba. V nyní posuzovaném případě lze podání navrhovatele považovat za odvolání, tedy opravný prostředek podle občanského soudního řádu, a tudíž tento případ nespadá pod situace předvídané ustanovením § 46 odst. 2 s. ř. s.

[5] Příslušnost soudu je jednou z podmínek řízení, která musí být dána, aby soud mohl o konkrétní věci rozhodovat. Není-li dána a nelze-li věc postoupit věcně a místně příslušnému soudu či podání odmítnout podle § 46 odst. 2 s. ř. s., musí to být důvodem k odmítnutí podání podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že ve věci není dána věcná a funkční příslušnost soudu, který má věc rozhodnout, je v daném případě neodstranitelný. NSS proto z uvedených důvodů návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu